- המקדש בערלה כולי אינה מקודשת

One who betroths with Orloh, etc.; she is not betrothed

Overview

Our משנה states if one is מקדש a woman with כלאי הכרם סר כלאי, etc. (various items which are אסורין בהנאה), the woman is not מקודשת. [However if he sold these items and was שקדש her with the money she is מקודשת.] Our תוספות first explains why she is not מקודשת, and continues to explain why the משנה omitted other איסורי הנאה.

- 3פירוש¹ לפי שאיסור

The explanation why she is not מקודשת is because they are איסורי הנאה.

asks: תוספות

ראם האמר אמאי אינה מקודשת הא שרי ליהנות ממנו שלא כדרך הנאתו - אמר אמאי אינה מקודשת הא שרי ליהנות ממנו שלא אינה מקודשת אחל for it is permitted to derive benefit from איסורי הנאה, provided the derived benefit is not in the usual manner כדאמר בפרק כל שעה 4 (פסחים דן כד,ב) -

As the גמרא states in פרק כל שעה?

מוספות answers:

יש לומר בכאן מיירי דליכא שוה פרוטה אלא כדרך הנאתו $^{-5}$ And one can say; here it is a case where it is worth a שוה פרוטה, only if it is used (in a normal manner).

תוספות offers an alternate answer:

-

¹ This seems to be obvious; it is not clear what תוספות means by (explaining it, and) inserting the term, פירוש. Perhaps it should read פירש רש"י (or perhaps it is merely an introduction to the following question).

² Others amend this to read, הנאה הנאה (instead of לפי שאיסור הנאה לפי שאיסור הנאה).

³ To be מקדש a woman with כסף, one needs to give her something which is worth at least a פרוטה. However these items, which are אסורין בהנאה, they are worthless, since one is prohibited to derive any benefit from them.

⁴ The א"ר אבהו אמר רב שימי בר אשי גוthere states; א"ר אבהו אמר רב שימי בר אשי למעוטי מאי אמר רב שימי בר אשי לוקין עליהן עליהן אלא דרך הנאתן למעוטי שאם הניח חלב מכתו שהוא פטור . The example given is regarding חלב (which is normally used for eating [if it were permitted]) of a שור הנסקל (which makes it אסור בהנאה). If one put this חלב on a wound as a palliative (which is not the חלב חלב הנאתו) הולב לפטור פטור פטור הנאתו (כדרך הנאתו), why is the woman not מקודשת? See 'Thinking it over'.

⁵ The assumption is that anything is worth more if it can be used in a normal manner, as opposed if it can only be used in an unusual manner (its value will be decreased since its usage is limited). Therefore if we assume he was מקדש her with this איסור הנאה (if it were not אסור בהנאה) would be worth a פרוטה (or slightly more than a פרוטה), so its value שלא כדרך הנאתו שלא כדרך הנאתו herefore she is not מקודשת. According to this answer if the איסור הנאה was substantial enough that it is worth a שוה פרוטה which is not שלא כדרך הנאתו. איסור הנאה איסור הנאחר איסור הנאה איסור הנאה איסור הנאה איסור הנאה איסור הנאחר איסור איסור הנאחר איסור הנאחר איסור אי

ישוה ברוטה אף שלא כדרך הנאתו - אי נמי יש לומר דמיירי שפיר דאיכא שוה פרוטה אף שלא כדרך הנאתו - Or one may also say; that indeed it is a case where it is worth a שוה פרוטה, even when it is used שלא כדרך הנאתו -

- מכל מקום כיון שהאשה סבורה שיש לה ליהנות דרך הנאתן ואינו כן⁶ לא סמכה דעתה מכל מקום כיון שהאשה סבורה שיש לה ליהנות דרך הנאתן, for since the woman assumes that she should have the right to benefit from this item כדרך הנאתן, but factually it is not so (it is אסור בהנאה, so she can only have הנאה שלא כדרך, not as she assumes), therefore her mind is not secure to depend on this type of

והוי מקח⁷ טעות -

And it is considered a mistaken (sale) [קידושיר].

מוספות asks:

ואם תאמר ואמאי לא חשיב בהך מתניתין פיגול⁸ ונותר⁹ וטמא¹⁰

And if you will say; but why did not this משנה mention פיגול נותר וטמא, among the איסורי הנאה, with which one cannot be מקדש a woman?

מוספות answers:

ויש לומר דבקדשים לא קא מיירי -

And one can say; that this משנה is not discussing קדשים (meaning הרבנות).

תוספות anticipates a difficulty:

והא דלא חשיב חמץ בפסח -

And the reason the משנה did not mention that if one is שקדש with אמן that she is not מקודשת -

replies:

משום דקסבר כרבי יוסי הגלילי דשרי בהנאה בפרק כל שעה (שם דף כג,א) - משום דקסבר כרבי יוסי הגלילי דשרי בהנאה משום משנה who states in חמץ that פרק כל שעה that פרק כל שעה

⁶ Were we to understand the משנה is (only) in a case where the woman was not aware that he is giving her something which is אסור בהנאה, so אסור answer is readily understood; she assumed to be receiving something of a greater value, while in fact she is receiving something of a lesser value; this is indeed קידושי טעות. However it would seem that the איסורי הנאה is discussing all cases even when she was aware that it was איסורי הנאה and nevertheless she is not מקודשת. See 'Appendix'.

⁷ This is amended to read, והוי קידושי טעות (instead of והוי מקח טעות).

⁸ פיגול (meaning despicable) is when the כהן thinks during the קרבן process (the שחיטה, etc.) that he intends to (sprinkle the blood, or) eat the קרבן, either not in its proper place (outside ירושלים), or not in its proper time (after two days). In either case the קרבן becomes פיגול immediately and it is אסור בהנאה (it needs to be burnt).

⁹ נותר (left over) is when the meat of the קרבן remained after its expired time (for 'נותר a day and a night), for אסור בהנאה two days and a night). The נותר meat must be burnt and it is אסור בהנאה.

 $^{^{10}}$ meat which came in contact with a דבר טמא (even a שלישי לטומאה) becomes ממא and must be burnt and is אסור בהנאה

– מותר בהנאה is בפסח

תוספות anticipates an additional difficulty:

והא דלא חשיב עבודת כוכבים -

And the reason the משנה does not mention idols which are אסור בהנאה –

תוספות replies:

משום דלא שייך למיתני ביה מכרן וקידש בדמיהן מקודשת -

Because the משנה of the משנה, which states; 'if he sold the איסורי הנאה and was her with that money she is מקדש ', is not applicable to ע"ז

שהרי עבודת כוכבים תופסת דמיה¹¹ ושביעית אחר¹² הביעור:

For ע"ז 'grasps' its money, as it is also regarding ביעור after the time of ביעור.

Summary

with איסורי הנאה מידושין with איסורי are invalid either where the קידושין is less than a serion, or even in all cases since the woman is not סמכה דעתה. Other איסורי הנאה are not included for various reasons.

Thinking it over

תוספות writes that it is permitted to derive benefit from שלא נדרך if it is שלא כדרך, and cites the גמרא However, the גמרא there (merely) states that he is פטור (קרבן), but not that it is permitted! 14

Appendix 15

See the ע"ש רש"ש who writes (on what תוספות states that תוספה דעתה וכו' לא סמכה דעתה ווהיא סבורה וכו' לא סמכה דעתה לה דינר ה"ז מקודשת וישלים, דהכא לא סמכה דעתה ולא דמי למ"ש ר"א התקדשי לי במנה ונתן לה דינר ה"ז מקודשת since she assumes that he will be giving her a מנה, even though presently he only gave her a דינר, similarly here too when he told her לי התקדשי לי with this apple of ערלה, she assumed that he will be

 14 See כה,ב פסחים regarding רבינא. See אוצר מפרשי התלמוד # 45 onwards.

¹¹ If one sells the "ע", the money is also אסור בהנאה of the י"ט grasps (it extends to) the money, as opposed to the other איסורי הנאה in our מותר בהנאה where the money acquired by selling the איסורי הנאה.

 $^{^{12}}$ The same rule of תופס חופס חופס מאסור שביעית as well. It is not clear whether חוספות maintains that שביעית and this is an explanation why it is not mentioned (since it is איסור הנאה merely mentions it as a corollary to "ע"ז (they are both תופס דמיו). See אוצר מפרשי התלמוד # 88-9. See חוס' וע"ז (they are both אוצר מפרשי התלמוד). TIE "Thinking it over"].

¹³ See footnote # 4.

¹⁵ See footnote # 6.

giving her the full value of an apple (let us say a דינר), even though the actual value of this ערלה apple is merely a פרוטה (or somewhat more). And therefore there is reason to argue that she should be מקודשת (with this apple of ערלה) and ישלים, he should pay her the full value of a regular apple. Therefore תוספות answers that by התקדשי לי במנה ונתן לה דינר is the beginning of the payment for the מכה דעתה that he will give her anything more than this apple of ערלה and therefore she is not מקודשת. 18

¹⁶ It is 'normal' that when one promises a (large) sum that he pays it in installments.

¹⁷ His intention may have been that she should be מקודשת with the הנאה of שלא כדרכו, which is merely worth a פרוטה (or so), however she is assuming that she is to receive the full value of an ordinary apple, but he may not realize it, therefore she is א סמכה דעתה.

 $^{^{18}}$ For other possible explanations see אוצר מפרשי אוצר # 62-3.